

حرکت

شماره ۱۸ - ص ص : ۱۵۱ - ۱۴۱
تاریخ دریافت : ۸۲/۰۲/۱۶
تاریخ تصویب : ۸۲/۰۵/۰۴

سنجش اعتبار آزمون بی‌هوایی Rast در برآورده توان گلیکولتیک مردان جوان (از جنبه مکانیکی و زیست‌شیمی)

دکتر فرزاد ناظم^۱ - علی اصغر گودرزی

استادیار دانشگاه بوعلی سینا همدان - کارشناس ارشد تربیت بدنسی

چکیده

هدف از این پژوهش، برآورده اعتبار آزمون بی‌هوایی Rast در سنجش توان گلیکولتیک مردان جوان از جنبه مکانیکی و زیست‌شیمی است. بدین منظور ۲۵ دانشجوی پسر رشته تربیت بدنسی دانشگاه بوعلی سینا همدان به صورت تصادفی انتخاب و براساس پرتوتلکل های میدانی، Rast و وینگیت را که فعالیتی کوتاه‌مدت و شدید تا سرحد و اماندگی است، اجرا کردند. ویژگی های آنتروپومتریک و شاخص های مطلق و نسبی میانگین توان، اوج توان، حداقل توان و شاخص خستگی با کمک فرمول های ریاضی در هر دو آزمون محاسبه شدند. همچنین از نظر زیست‌شیمیایی، تغییرات غلظت آنزیم CPK و LDH سرم متعاقب اجرای هر دو آزمون بررسی شد. نتایج نشان داد که بین شاخص مکانیکی توان مطلق این دو آزمون همبستگی قوی وجود دارد در حالی که همبستگی ضلیعی بین شاخص های نسبی و شاخص خستگی آنها مشاهده شد. و از نظر زیست‌شیمی در آنزیم CPK اختلاف معنی داری نشان داده شد ولی در آنزیم LDH اختلاف معنی دار بود. یافته ها نشان داد آزمون Rast در سنجش توان بی‌هوایی، آزمونی پایاست و در سنجش مطلق توان های حداقل، حداکثر و میانگین از اعتبار لازم و کافی برخوردار است.

واژه های کلیدی

توان بی‌هوایی، آزمون، وینگیت، Rast، آنزیم.

مقدمه

موفقیت در هر رشته ورزشی، نیاز به درک واقعی قابلیت‌های فیزیکی و فیزیولوژیکی خاص دارد. با توجه به اصل ویژگی تمرین و مهارت که منجر به رشد قابلیت خاص در ورزشکاران می‌شود، می‌توان گفت شاید نخستین گام در گزینش ورزشکاران مستعد در مسیر شناخت واقعی، قابلیت‌های فردی است. در این میان، اندازه‌گیری‌های مستعد فیزیولوژیک و بیومکانیک تمرین، بر جستگی دارند. با این حال، فراهم ساختن ابزار و وسایل مناسب سنجش، یکی از مراحل عمده برنامه‌ریزی درست تمرینات ورزشی و بهبود عملکرد رقابتی ورزشکاران است. برای نشان دادن مقدار کار انجام شده در واحد زمان، از توان استفاده می‌شود. سرعت یا شدت انجام کار، عامل تعیین‌کننده است، بنابراین سرعت و شدت جا به جایی جسم در واحد زمان به مفهوم توان در نظر گرفته می‌شود (۵). عوامل زیادی توان را تحت تاثیر قرار می‌دهند که عبارتند از: زمان فعالیت بدنی و اجرا، توده عضلانی، دمای عضله، سرعت انقباض عضله، نوع انقباض و دامنه حرکت مفصل. توان، محصول همزمان نیرو و سرعت در نقطه اعمال نیرو است. با این حال، دو کمیت نیرو و سرعت به هم وابسته‌اند و در انقباض‌های فعال عضلانی بدليل شتاب‌گیری اندام متحرک هر یک از این دو عامل، هنگام فعالیت بدنی ثابت نیستند (۵ و ۷).

از اهداف آزمون‌های سنجش بی‌هوایی از نظر فیزیولوژیکی، تعیین ظرفیت موجود توان و همسنجی آن با معیارهای تثیت شده، کنترل تغییرات ظرفیت فیزیولوژیک حاصل از تمرین، تعیین خصوصیات ورزشکاران، تثیت هدف طی برنامه نتوانی و شناسایی استعدادها را می‌توان بر شمرد. کاربرد آزمون‌های میدانی معتبر، قوت‌ها و کاستی‌ها را نسبتاً آشکار می‌سازد و موجب می‌شود برنامه‌هایی طراحی گردد که زمینه آسان‌تر پیشرفت واقعی ورزشکاران را فراهم کند (۸). اینگونه آزمون‌ها باید دارای ویژگی‌های خاص مانند اندازه‌گیری توان عضلانی براساس ارزیابی غیرمستقیم شاخص‌های زیست‌شیمی و فیزیولوژیکی، حداکثر توان، استقامات عضلانی، خستگی‌بذری عضلانی، سهل‌الاجرا بودن، به صرفه بودن و همچنین قابل اجرا در همه آزمایشگاه‌های علوم ورزشی باشند. به طور کلی این دست آزمون‌ها باید ایمن و بدون خطر بوده و از درجه پایایی بالایی برخوردار باشند (۷).

برای محاسبه تأثیر فرایندهای هوایی و بی‌هوایی با آزمون وینگیت، باید سهم دخالت

هريق از دستگاه‌های انرژی‌زا را بررسی کرد. جی اسمیت و همکارانش^۱ (۱۹۹۱) در بررسی روی ۶ مرد سالم با آزمون وینگیت، خاطر نشان کردند که سهم دستگاه فسفاترین در تولید انرژی ۵۶٪، اسید لاتکتیک ۲۸٪ و دستگاه هوایی ۱۶٪ درصد بوده است (۹).

یکی از واکنش‌های شیمیایی متعاقب تمرینات بی‌هوایی، نیم‌رخ تغییرات غلظت آنزیم‌های درگیر در سیستم تولید انرژی است، به طوری که تغییرات انباشت این آنزیم‌ها به شدت و مدت ورزش، نوع انقباض عضلانی، سطح فعال شدن و حذف پروتئین‌ها از گردش خون، کاهش حجم خون در قسمتی از بدن به علت انقباضات عروقی و کم بودن تولید ATP درون سلولی بستگی دارد (۳).

روش تحقیق

۲۵ دانشجوی پسر تربیت بدنی دانشگاه بوعلی سینا همدان به طور تصادفی انتخاب شدند. ابتدا سیاهه تقدیرستی برای درک وضعیت سلامتی و سابقه ورزش آزمودنی‌ها بین آن‌ها توزیع شد. سپس مشخصات فیزیکی و فیزیولوژیکی آزمودنی‌ها شامل قد، وزن، سن، محیط کمر، محیط نواحی ساعد، ران، ساق پا، پاثت گردید.

با توجه به اندازه محیط اندام‌ها اسکین فولد و سطح مقطع ران (CAS) برایه فرمول Gurney.i تخمین زده شد. ضربان قلب استراحت آزمودنی‌ها به وسیله گوشی پزشکی و نیز ضربان سنج دیجیتالی پولار ثبت شد (۴).

آزمایشگر آزمون‌های Rast و وینگیت را یک‌بار برای آشنازی آزمودنی‌ها اجرا کرد. آزمون Rast در سطحی سخت و هموار اجرا شد و افراد مسافت معین ۳۵ متر را در ۶ نوبت با سرعت می‌دویدند و بین هر مرحله فعالیت ۱۰ ثانیه استراحت بود. در پایان اجرا، ضربان قلب بلافارسله بعد از ششمین مرحله فعالیت به وسیله ضربان سنج دیجیتالی پولار شمارش و ثبت می‌شد. از آزمودنی روی تخت پزشکی به حالت طاق‌باز دراز کشیده و مقدار ۵ سی‌سی خون در محیط آزمایشگاه در دمای ۱۹ درجه سانتی‌گراد و رطوبت ۳۹ درصدی نمونه‌برداری می‌شد.

بعد از گذشت یک هفته، آزمون وینگیت مطابق پرونکل استاندارد در محیط آزمایشگاه اجرا می‌شد. در این مورد بار کار دوچرخه ثابت بر حسب کیلویوند محاسبه و تنظیم می‌شد. آزمودنی‌ها ۴ دقیقه به صورت متناوب، ۱ دقیقه فعالیت و ۱۰ دقیقه استراحت با بار کار 60Rpm برای رهایی از احتمال وقوع کسر اکسیژن به گرم کردن می‌پرداختند. اهرم دوچرخه روی بار کار مناسب تنظیم و آزمون به مدت ۳۰ ثانیه پدال زنی با نهایت شدت اجرا می‌شد. بعد از پایان ۳۰ ثانیه کار، دستگاه شمارشگر دیجیتالی روی صفحه نمایشگر تعداد دورهای چرخ طیار متصل به پدال دوچرخه را نشان می‌داد و بلا فاصله ضربان قلب ثبت می‌شد و همانند مرحله ریکاوری *Rast* نمونه‌گیری خونی انجام می‌شد.

نتایج و یافته‌های تحقیق

یافته‌های توصیفی و آنتروپومتریک و برگزیده فیزیولوژیکی در جداول ۱ و ۲ ارائه شده‌اند.

جدول ۱- شاخص‌های منتخب آنتروپومتریک آزمودنی‌ها

مشخصات آنتروپومتریک	حداقل	حداکثر	میانگین	انحراف معیار
وزن (کیلوگرم)	۵۴/۵۰	۸۷	۶۶/۵۸	۷/۴۲
قد (سانتیمتر)	۱۶۵	۱۸۳	۱۷۱	۵/۱۶
سن (سال)	۲۰	۴۵	۲۲/۴	۱/۶۲
چربی (درصد)	۵/۸۷	۱۶/۹۷	۱۰/۴۱	۲/۸۳
سطح مقطع ران (cm^2)	۱۷۳/۶۴	۲۸۶/۰۸	۲۲۰/۲۱	۲۷/۰۸
دور بازو (سانتیمتر)	۱۰/۰۶	۱۳/۷۵	۱۶/۲۳	۰/۹۵۱۵
دور ساعد (سانتیمتر)	۱۰	۱۲/۰۸	۱۰/۹۲	۵۱
دور شکم (سانتیمتر)	۲۸/۷۵	۳۶/۶۶	۳۱/۳۴	۱/۶۰

جدول ۲- برخی شاخص‌های برگزیده فیزیولوژیکی افراد در آزمون‌های وینگیت و Rast

شاخص	حداقل	حداکثر	میانگین	انحراف معیار
ضریبان قلب استراحت (bpm)	۴۰	۸۰	۶۰	۸/۶۳
ضریبان قلب (bpm) Rast	۱۵۶	۱۸۸	۱۷۸	۷/۳۹
ضریبان قلب وینگیت (bpm)	۱۵۱	۱۹۴	۱۷۹	۸/۴۵
حداکثر ضریبان (bpm)	۱۹۵	۲۰۰	۱۹۷	۱/۷
درصد ضریبان قلب ذخیره Rast	۷۲/۹۶	۹۵/۱۰	۸۵/۲۷	۵/۵
درصد ضریبان قلب ذخیره وینگیت	۶۷/۳۵	۹۶/۷۷	۸۵/۹۵	۶/۰۶

در این بخش نتایج آزمون، اهداف و مقایسه آن‌ها با نتایج تحقیقات گذشته ارائه شده است.

در بررسی میانگین توان بی‌هوایی بر حسب وات / ژول مطلق و نسبی در آزمون‌های وینگیت و Rast از معادله پیشگویی رگرسیون استفاده شد (جدول ۳). بین توان بی‌هوایی مطلق در آزمون Rast و وینگیت ارتباط مثبت و معنی‌داری مشاهده شد ($R = ۰/۰۰ < P < ۰/۰۵$)، در حالی که بین میانگین توان نسبی بی‌هوایی (وات در هر کیلوگرم وزن بدن) دو آزمون ارتباط ضعیف و غیرمعنی‌داری بدست آمد ($R = ۰/۰۴۴ < P < ۰/۰۵$).

جدول ۳- همبستگی میانگین توان بی‌هوایی مطلق و نسبی آزمون‌های وینگیت Rast

متغیر وابسته \	R	R^2	$R^2\text{-adjust}$	SEE	TE	مدل رگرسیون خطی
توان مطلق Rast	۰/۸۵	۰/۷۳	۰/۷۲	۳۱/۴	۳۴/۶	(توان مطلق وینگیت) $Y = ۱۰۴/۷ + ۰/۸۰۱$
توان نسبی Rast	۰/۰۴۴	۰/۰۰۲	۰/۰۴۱	۰/۶۱	-	(توان نسبی وینگیت) $Y = ۷/۴۵ - ۴/۱۴$

TE = Total Error

ارزیابی شاخص خستگی در آزمون وینگیت (روش معیار) و Rast نشان داد که ارتباط ضعیف و پایینی بین شاخص خستگی دو آزمون وجود دارد ($R = ۰/۰۵ < P < ۰/۰۵$) (جدول ۴).

جدول ۴ - همبستگی شاخص خستگی در آزمون‌های وینگیت و Rast

متغیر وابسته	R	R^2	$R^2\text{-adjust}$	SEE	مدل رگرسیون خطی
شاخص خستگی	۰/۱۴	۰/۰۲۲	۰/۰۲۱	۱۰/۵	(شاخص خستگی وینگیت)
$Y = ۲۵/۹ + ۰/۵۹$					

با استناد به نتایج در سنجش پایایی آزمون Rast جدول ۵ بین توان مطلق آزمون و آزمون مجدد Rast نهایت شدت ارتباط مثبت و معنی‌داری به دست آمد ($P < 0/00$, $R = ۰/۸۷$).

جدول ۵ - پایایی میانگین توان مطلق در آزمون Rast

متغیر وابسته	R	R^2	$R^2\text{-adjust}$	SEE	مدل رگرسیون خطی
توان مطلق	۰/۸۷	۰/۷۳	۰/۷۰	۳۰/۷	(توان مطلق Rast)
آزمون مجدد RAST					$Y = ۱۲۵/۴ + ۰/۶۸$

آزمون ارتباط برآورده اوج توان بی‌هوایی در مقاومت‌های ۰/۰۷۵ و ۰/۰۸۷ به ازای هر کیلو پوند وزن بدن در آزمون وینگیت نشان داد که با توجه به نتایج به دست آمده در جدول ۶، ارتباط قوی در بازده اوج در برابر دو مقاومت $۰/۰۷۵KP/W$ و $۰/۰۸۷$ وجود دارد ($P < 0/00$, $R = ۰/۹۹$).

جدول ۶ - همبستگی توان مطلق آزمون وینگیت با مقاومت‌های خارجی

(J/KP.W. ۰/۰۸۷ و ۰/۰۷۵)

متغیر وابسته	R	R^2	$R^2\text{-adjust}$	SEE	مدل رگرسیون خطی
مقادیم خارجی با وینگیت	۰/۹۹	۰/۹۹	۰/۹۹	۴/۷	(توان مطلق ۰/۰۷۵)
$Y = ۳۳/۶۰ + ۱/۹$					

براساس نتایج حاصل از آزمون تی تست وابسته (جدول ۷)، بین میانگین تغییرات آنزیم CPK بعد از آزمون‌های وینگیت و Rast اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد، در حالی که تغییرات این آنزیم متعاقب آزمون Rast نسبت به استراحت اختلاف معنی‌داری را نشان داد. اما بعد از

اجرای آزمون وینگیت، غلظت این آنزیم نسبت به حالت استراحت اختلاف معنی‌داری را نشان نداد.

جدول ۷ - نیمرخ تغییرات آنزیم CPK بعد از اجرای آزمون‌های وینگیت و Rast

تغییرات غلظت CPK سرم	P.Value	SEE	DF	T	اختلاف میانگین‌ها
بعد از آزمون‌های وینگیت Rast و	۰/۵۵	۷۰/۳	۱۰	۰/۶۰	-۰/۴۲/۶
بعد از آزمون‌های Rast نسبت به حالت استراحت	۰/۰۰۲*	۸/۲۱	۱۰	۴/۱۶	-۳۴/۱۸
بعد از آزمون وینگیت نسبت به حالت استراحت	۰/۳۰۱	۷۰/۴۱	۱۰	۱/۰۹	-۷۶/۸

* نشانه معنی‌دار بودن است.

تغییرات آنزیم LDH متعاقب دو آزمون وینگیت و Rast، اختلاف معنی‌داری را نشان داد ($P = ۰/۰۴۳$) و تغییرات غلظت این آنزیم بعد از اجرای آزمون Rast نسبت به استراحت معنی‌داری نبود ($P > ۰/۰۵$)، اما این آنزیم متعاقب آزمون وینگیت نسبت به حالت استراحت اختلاف معنی‌داری داشت ($P < ۰/۰۴۵$). (جدول ۸)

جدول ۸ - نیمرخ تغییرات آنزیم LDH بعد از اجرای آزمون‌های وینگیت و Rast

تغییرات غلظت LDH سرم	P.Value	SEE	T	اختلاف میانگین‌ها
بعد از آزمون‌های وینگیت و Rast	۰/۰۴۳*	۳۵/۵	۲/۳۱	۸۳/۳
بعد از آزمون Rast نسبت به حالت استراحت	۰/۰۵۱۳	۱۹/۲۶	۰/۶۷	-۱۳/۰۹
بعد از آزمون وینگیت نسبت به حالت استراحت	۰/۰۴۵*	۳۰/۳	۲/۲۸	۶۹/۲۷

* نشانه معنی‌دار بودن است.

بررسی مقیاس شدت اجرا (درصد ضربان قلب ذخیره) در آزمون‌های *Rast* و وینگیت اختلاف معنی‌داری را نشان نداد ($P > 0.05$). به بیان دیگر، هر دو آزمون با شدت همسان اجرا شدند.

جدول ۹ - مقایسه درصد ضربان قلب ذخیره در آزمون‌های وینگیت و *Rast*

تعداد آزمودنی‌ها	<i>T</i>	TE	SEE	<i>P.Value</i>	اختلاف میانگین‌ها
۲۵	-۰/۵۱	۲۴	۱/۳۲	۰/۶۱۲	-۰/۶۷

این یافته‌ها نشان می‌دهد همبستگی آزمون‌های *Rast* و وینگیت از نظر میانگین توان مطلق، معنی‌دار و قابل توجه، اما از جنبه میانگین توان نسبی و شاخص خستگی همبستگی ضعیف و پایین است. همچنین *Rast* یک آزمون میدانی پایاست. در اجرای آزمون وینگیت تحت دو مقاومت متفاوت، توان اوج همسانی به دست آمد. در روند تغییرات، غلظت آنزیم *CPK* متعاقب دو آزمون معنی‌داری نبود، در حالی که این الگو در آنزیم *LDH* معنی‌دار بود.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف تحقیق حاضر، سنجش اعتبار آزمون میدانی *Rast* در سنجش توان گلیکولتیک از جنبه مکانیکی و زیست‌شیمی است. اطلاعات مندرج در جدول ۳ حاکی از آن است که ارتباط مثبت و معنی‌داری بین میانگین توان مطلق آزمون *Rast* و وینگیت وجود دارد، در حالی که این دو آزمون در سنجش شاخص میانگین توان نسبی ارتباط ضعیفی را نشان می‌دهند. این یافته‌ها با تحقیقات همسنجی آزمون‌های میدانی وینگیت همخوانی دارد. در مطالعه باراور^۱ (۱۹۸۷)، همبستگی ($0.84 = \rho$) بین آزمون ۴۰ متر دویدن سرعت و آزمون وینگیت گزارش شد (۵). در تحقیق دیگر جی باکر و همکاران^۲ (۱۹۹۳) بین آزمون میدانی شاتل ران سرعت که شبیه آزمون *Rast* است، همبستگی با آزمون وینگیت ($0.67 = \rho$) و تریدمیل سرعتی ($R = 0.75$)

به دست آمد (۶).

درباره شاخص خستگی در آزمون‌های *Rast* و وینگیت، با مطالعه اطلاعات جدول ۴، ارتباط بسیار ضعیفی بین شاخص خستگی این دو آزمون به چشم می‌خورد. تحقیقات نشان می‌دهد خستگی یک پدیده چند عاملی است و حتی بازیافت‌های کوتاه بر میزان رفع خستگی اثر دارد. جی باکر و همکاران (۱۹۹۳) بین شاخص خستگی شاتل ران سرعتی و آزمون وینگیت ارتباط ضعیفی را به دست آوردند. آنان عنوان کردند احتمالاً به علت استراحت‌های کوتاه‌مدت بین وله‌های تمرین، میزان شاخص خستگی در آزمون‌های میدانی پایین‌تر از آزمون‌های آزمایشگاهی است (۷).

اطلاعات جدول ۵ نشان می‌دهد همبستگی بالا و قوی‌ای بین آزمون *Rast* و آزمون مجدد وجود دارد ($R = 0.87$) که با نتایج تحقیق جی باکر و همکارانش (۱۹۹۳) همخوانی دارد. آنان در پایابی آزمون میدانی شاتل ران سرعتی با آزمون مجدد، همبستگی ($R = 0.86$) به دست آوردند (۷).

در آزمون ارتباط بین آزمون وینگیت تحت مقاومت‌های خارجی $W/KP = 0.75$ و 0.87 در برآورده توان اوج با توجه به اطلاعات مندرج در جدول ۶، می‌توان گفت ارتباط کامل و قوی‌ای بین اجرای آزمون وینگیت با مقاومت‌های خارجی فوق وجود دارد. بدین معنا که کاربرد این دو مقاومت در برآورده توان اوج روی چرخ کارسنج تفاوت چندانی با هم ندارند. لاوی و همکاران (۱۹۸۱) عنوان کردند که نیروی مؤثری که بالاترین حداکثر توان و میانگین توان را تولید می‌کند، تحت مقاومت $W/KP = 0.75$ است. با توجه به اطلاعات جدول ۷، می‌توان گفت متعاقب این دو آزمون، تغییرات غلظت آنزیم *CPK* معنادار نیست، ولی آنزیم تغییرات *CPK* نسبت به حالت استراحت متعاقب آزمون *Rast* قابل توجه است، در حالی که *CPK* متعاقب آزمون وینگیت اختلاف معنی‌داری را نشان نمی‌دهد (۳).

غلظت آنزیم *LDH* سرم متعاقب آزمون‌های *Rast* و وینگیت معنی‌دار بود (جدول ۸)، اما تغییرات این آنزیم متعاقب آزمون *Rast* نسبت به حالت استراحت زیاد نبود، در حالی که نیمرخ

LDH بعد از اجرای آزمون آزمایشگاهی وینگیت نسبت به حالت استراحت اختلاف معنی داری را نشان داد.

در تحقیق جی اسکرا و همکاران^۱ (۲۰۰۱)، تغییرات *CPK* و *LDH* متعاقب دو ۳۰۰ متر سرعت بررسی شد. نتایج نشان داد آنزیم *CPK* ریکاوری افزایش یافته، در حالی که آنزیم *LDH* تغییری نکرده است که با نتایج تحقیق حاضر همخوانی دارد (۳).

تغییرات دو نشانگر زیست شیمی *CPK* و *LDH*، ارتباط مستقیم و نزدیکی با تغییرات عوامل اصلی خستگی زا دارد. چنانچه خستگی و واماندگی در نتیجه انباشت اسید لاکتیک و عدم وجود *ATP* درون سلولی باشد، آنزیم های *LDH* و سپس *CPK* به ترتیب افزایش پیدا می کنند (۶).

آنچه بیان شد، مؤید این نکته است که متعاقب فعالیت شدید بی هوایی با شدت ۸۶ درصد *HRR*، آنزیم های *LDH* افزایش می یابند و این الگو نشان دهنده کمبود *ATP* و افزایش *ADP/ATP* در دسترس عضله است. از طرفی دیگر، امکان دارد نیمرخ تغییرات آنزیمی گلیکولیتیکی کمبود اکسیژن و کاهش جریان خون موضعی باشد. همچنین برخی شواهد علمی نشان می دهد تخریب ساختار سلولی در فعالیت بسیار شدید یا سکته قلبی نیز به افزایش زیاد غلظت آنزیم های *CPK*، *LDH* می انجامد (۳).

از دیدگاه همسنجی شدت اجرای کار بی هوایی در ۲ آزمون *Rast* و وینگیت، باید خاطر نشان کرد که هر دو آزمون با شدت یکسان اجرا شده اند. در این زمینه جی باکر و همکاران نشان دادند که شدت اجرای آزمون میدانی شاتل ران و آزمون های آزمایشگاهی وینگیت و تریدمیل در سطح ۹۰ درصد = *HRR*/٪ برآورد شده که با شدت کار تحقیق حاضر همخوانی دارد (۷).

نتیجه گیری

به طور کلی می توان گفت آزمون میدانی *Rast* بر حسب مقیاس مطلق میانگین توان به عنوان یک آزمون معتبر و قابل تأمل است که می تواند تا اندازه ای کیفیت توسعه توان بی هوایی افراد را

از زیبایی کند. با وجود این، مریان باشگاههای ورزشی بوریزه در سطح قهرمانی، برای برآورد تغییرات کمی توان بی هوایی (مقیاس‌های مطلق و نسبی) ورزشکاران زیده که اجرای مهارت یا عملکرد آنان وابسته به دستگاه متابولیکی گلیکولتیک است، می‌توانند از آزمون بی هوایی *Rast* استفاده کنند.

منابع و مأخذ

- ۱- فاکس و ماتیوس. "فیزیولوژی ورزشی"، ترجمه اصغر خالدان، چاپ سوم، انتشارات دانشگاه تهران، جلد دوم، ۱۳۷۳.
- ۲- کاشف، مجید. "اثرات دو نوع بازیافت فعال و غیرفعال بر آنزیم‌ها و گازهای خون مردان جوان ورزشکار"، پایان نامه دوره دکتری تربیت بدنی، دانشگاه تهران، ۱۳۷۵.
- 3- B.Iskera, et al, "The effects of sprint (300m) running on plasmalactate uricacid, creatih kinase, and lactate dehydrogenas in competitive hardlers and untained men" j sports med. phys. Fitness;2001, 41, PP: 306-311.
- 4- Gurney. J.M, D.B.jelliffe; "Arm anthropometry in Nutritional assessment". An. j clin. Notr, 1973, 26, PP: 912-915 .
- 5- Jay t. kearney. et al, "Meaurment of work and power in sport, exercise and sport science". Lippin cott williom wilking publishing. 2000.
- 6- J. Baker et al. "Maxinal shuttle ranning over 40m as a measure of anaerobic performance", Br j med, 1993, 27 (4)
- 7- Ompi, inbar, oded, Bar - or. james, ss. "The wingate an aerobic test", Human kinetics publication.1996.
- 8- Oded Bar - or. "The wingate anaerobic test an uplaite on methodology, Reliability and validity", sport med.1984, 44, PP:381-394.
- 9- Smith, jc. Itiu Dw. "Contribution of energy system during a wingate power test", Br.j sporte med. Dec 1991, 25 (4), PP: 196 - 199.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتوی جامع علوم انسانی